

□ □ Máté Péter: □ □ **Most élsz**

Em

G Olvad az idő, mint a halvány jégvirág, D

Em és

a tűnő boldogság majd véget ér.

Em

G

Ott állsz egyedül, falevél a dombtetőn,

D

Em

álmos holdfény rád köszön, s elfúj a szél.

D

G

D

G

Addig van remény, minden perc ünnepel,

D

G

Am

E7

hisz mindig van remény, hinni kell, ó hidd hát el!

Em

Am

Most élsz, most vigyázz, hogy jól csináld,

Am

Em

H7

mert a legapróbb hibád megbosszulja önmagát.

Em

Am

Most élsz, most örülj, hogy szép a nyár,

Am

Em

H7
most örülj, hogy van ki vár, és a két karjába zár.
Em

G
Múló örömek sivár létünk színpadán,
D

Em
mikor egy szó hallatán dobban a szív.
Em

G
Sajnos vége lesz, tudjuk már a kezdetén,
D

Em
túl az álmaink ködén a semmi hív.
D

G

D

G
De addig van remény, minden perc ünnepel,
D

G

Am

E7
hisz mindig van remény, hinni kell, ó hidd hát el!
Em

Am
Most élsz, most vigyázz, hogy jól csináld,
Am

Em

H7
mert a legapróbb hibád megbosszulja önmagát.
Em

Am

Most élsz, most örülj, hogy szép a nyár,

Am

Em

H7

most örülj, hogy van ki vár, és a két karjába zár.

Em

Am

Most, most, most, most élsz, most örülj, hogy szép a nyár, Am Em

H7

Em(Lassan)

most örülj, hogy van ki vár, és a két karjába zár.